

[Ludvig Christensen.]

Men dertil kommer endelig, at vort Folkesamfunds Stilling udadtil ikke er ændret saadan, at der er nogen som helst gyldig Grund til at gaa ud fra, at der nu skulde være saadanne Vilkaar til Stede, at man kunde begynde at opgive den Regulering, som vi hidtil har haft. Hvad er der ude omkring i Verden sket, som skulde medføre, at vi nu stod gunstigere, hvis vi gav Slip paa den Importregulering, vi hidtil har haft? Det er ikke paavist i det andet høje Ting fra Oppositionens Side, at vi paa et eneste Omraade staar saa meget gunstigere eller anderledes, end vi gjorde, den Gang den nugældende Lov blev gennemført. Og naar man ikke er i Stand til at præstere i hvert Fald et Sandsynlighedsbevis for, at vi nu med Fordel for vort Folkesamfund kan give Slip paa Reguleringerne og Restriktionerne, saa vil det efter vor Opfattelse være ganske uforvarligt at gøre det.

Der er tværtimod fra Regeringens Side blevet peget paa de meget vanskelige Forhandlinger, der skal optages om vor Landbrugseksport, og det er ikke længere siden end i Dag, at vi i Pressen har set, hvad der paa et enkelt Omraade kan komme til i en nærmere eller fjernere Fremtid at true en væsentlig Side af vor Landbrugseksport. Naar vi dernæst ser, hvad alle andre Lande foretager for at sikre sig deres Herredømme over Møntvæsenet, for at sikre sig de bedst mulige indenlandske Beskæftigelsesvilkaar, er der for mig ingen Tvivl om, at vi fortsat trænger til med fast Haand at opretholde den Importregulering, vi hidtil har haft, og som er fastlagt i det foreliggende Lovforslag. Kun derigennem faar vi Mulighed for paa den ene Side at drive netop den Handelspolitik, der til enhver Tid maatte være den gavnligste for vort Land og for vore Erhvervs Afsætningsforhold, og paa den anden Side for at sikre os, at vi paa samme Maade til enhver Tid har det fulde Herredømme over det danske Møntvæsens Udvikling og vort Lands Handels- og Betalingsbalance, saa langt som vi overhovedet er i Stand til ved forstandige Foranstaltninger at varetage vore Interesser paa dette Omraade.

Jeg hørte det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) sige noget om, at det var Regeringens Opgave at være Mægleren. Det er ogsaa et Tidens Tegn, at jo flere Aar, der er gaaet, des stærkere fremsætter man netop fra Venstres Side til enhver Tid Kravet og Paastanden om Tingenes Ligeberettigelse og tildeler hver Gang Regeringen Rollen som Mægleren. Der er imidlertid

Omraader, hvor Mægling maa ophøre. Hvis det ærede 2det Medlem for 6te Kreds sad som Handelsminister og havde en ærlig Opfattelse af, hvor Grænsen var for hans Indrømmelser, og han, inden han fremsatte sine Forslag, var gaaet til denne Grænse, saa er jeg med det Kendskab, jeg har til det ærede Medlem, sikker paa, at ingen Opposition vilde være i Stand til at faa det ærede Medlem til at forlade det Standpunkt, han selv ansaa for at være det rigtige. Det samme maa naturligvis gælde for den nuværende Regering. Naar Regeringen er gaaet ind for et Lovforslag paa den Maade, som Tilfældet er, og Gang paa Gang har sagt det meget rigtige, at der ikke er noget at fire paa i dette Forslag, idet den nuværende Regering maa anse det for et Minimum, der maa gennemføres, for at Regeringen og Flertalspartierne i Folketinget skal kunne tage Ansvaret for den kommende Tid, saa kan det, hvis der skal være Mening i dansk Forfatning og dansk parlamentarisk Liv, ikke være Mindretalspartierne eller Landstingsflertallet, der skal være afgørende for, hvad der paa et saa vigtigt Omraade skal være Lov i Danmark.

Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Lange: I den gældende Valutalovs § 7 staar der, at Valutacentralen vil være at begrænse i sit hidtidige Omfang eller at ophæve inden Forløbet af de i § 3 nævnte Tidsfrister, og for øvrigt er den seneste Tidsfrist, der nævnes i Lovens § 3, 15. Oktober, medens Loven i øvrigt gælder til den 1. November. Endvidere indeholder § 7 den Bestemmelse, at Handelsministeren og Finansministeren inden 1. August 1932 skulde optage Forhandlinger med Rigsdagen om, hvilke Foranstaltninger af importregulerende Art med handelspolitiske og beskæftigelsesmæssige Formaal der i den Anledning vil være at foretage. Der henvises endvidere i § 7 til, at der skal foretages en nøjere Udformning af Toldlovens Positioner, for at der ved Valutaafleveringens Ophør kan være tilvejebragt Foranstaltninger, der tjener til Fremme af den gunstigst mulige Import- og Valutasituation. Det er de Bestemmelser, der indeholdes i § 7, og naar man har troet paa Betydningen af disse Bestemmelser — og fra konservativ Side har vi tillagt dem megen Vægt —, maa man ved Fremsættelsen af det Forslag, der i Dag behandles i dette Ting, baade have følt Forbavselse og Skuffelse. Det foreliggende Lovforslag er i hvert Fald ud fra vore Synspunkter saa langt fra en